

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Stultitiam patiuntur opes

urn:nbn:de:bsz:31-101049

STVLTITIAM PATIVNTVR OPES.

DE Bucephalo Alexandri magni
equo memoria proditum est, enim,
cum nudus esset, equisonem, nihil relu-
ctando, admittere solitus; regis vero
phalaris ornatum, neminem, nisi regem
ipsum, ferre voluisse: in reliquos seviisse.
eodem modo plurimos hominum affici,
prudentiores notant. Plerumque videoas
felicitatis ac moderationis dividuum
contubernium esse, ait Valer. Difficilius
est reperire virum, qui bona pulchre fe-
rat, quam qui mala: illa enim luxuriam
& impotentiam multis, haec vero mode-
rationem adferunt, ait Xenophon. pauci,
qui multum vini ferant: pauciores qui,
dulci fortuna ebrui, non labantur. Magna
felicitatis est, inquit Curtius, a felicitate
non vinci. Da mibi circumspectum
virum, tamen inter multa obsequia for-
tunae, non satis cauta mortalitas. Novi
ego duos, quorum alter mendicum in fa-
mulum, alter ancillam in uxorem sibi af-
sumperat, ut memoria scilicet beneficiorum
magis obsequentes experiretur: falsus est.
Ille, quod proprium mendicorum est, ven-
tro curato, nihil curabat: illa, protinus
sit fœta truculentior ursa, at miser ille
dum

Ancillam voluit ducere, duxit heram.

En landt (seydt Salomon Prover. 30.21.)
wert door driederdey saken onrustich, ende
het vierde en kan't niet verdragen: een knecht
wanneer hy coninck werde, een soet wanneer
hy broodts te sat werdt, &c. Een boose vrou-
we wanneer die ten echte ghenomen werdt,
een dienstmaecht wanneer die haer vrouwen
erfghenaem werdt.

Men schrijft van Bucephalo, her peert van
Alexander de groote, dat her, alst flecht en
oogheciet uyt den stal quam, de stal-knech-
ten toeliet op hem te klimmen; maer als het
selve met het conincklijck cieraedt kostelijck
omhanghen was, en mochter niemandt on-
trent komen, als de coninck selfs.

Dusdanighe is den aert by-naest van alle
menschen: arm zijnde, zijn sy kleyn in haer
oogen, maer soo haest sy wat beter ver-
moghen, werden sy als onverdraechelijck,
ende en willen haer slechte vrienden niet
kennen.

Ick hebbe wel eer tweeluyden ghekent, den
eenen nam eenen bedelaer van de strate, ende
stelde hem over sijn saken: den anderen trou-
de sijn meyffen, beyde om ghewillighen ende
nederighen dienst van hun te trekken.
Wat wasset? de bedelaer synen buyck besorcht
hebbende, liet voorts siolen sorghen, ende
soo haest hem de kruymen begosten te steek-
ken, speelde dapperlijck de beest. Het mey-
ffen des nachts de vrouwe zijnde, en wilde
voor al des daeghs het jonghwijf niet wesen:
en steldet soo aan dat de goeden man sijn hooft
kloude.

Soo remant brengt een sloir ter eer,
Sy speelt de juffrouw al te seer.
Soo qualijck kunnen gheluck en maticheyde
te samen woonen.

C L A V D.

Asperius nihil est humili, cum surgit in altum.

SENECA.

Fortuna nimis quem sovet, stultum facit.

OPENE,

OPENB. 21. 5.

Siet ! ick maket al niou.

En romp, geen dier gelijck, een maelsel sonder wesen
Is tot het schoon vervvelf des hemels opgeresen;
En dat maer in het stof, maer in het duyster lach,
Heeft nu geen ander vreugt als inden hellen dagh.
Op, mijn gedachten, op : die na den hemel stijgen,
Die moeten over-al een ander yvesen crijgen :
Wel aen dan, vveerde ziel, verlaet den ouden mensch,
Dat is mijn eenigh vvit, dat is mijn hertsen vvensch.

Ecce ! nova omnia.

Truncus iners Æruca fuit, nunc alba volucris
Ambrosium cœli carpere gaudet iter :
Antea vermis erat, mutatio quanta, videtis,
Corporis antiqui portio nulla manet.
Vectis, opes, habitus, convivia, fædera, mores,
Lingua, sodaistium, gaudia, luætus, amor,
Omnia sunt mutanda viris, quibus entheus ardor,
Terrene decet hos facis habere nihil.

2. CORINT. 5.

Soyez nouvelle creature.

Ce papillon n'avoit jadis facon de beste,
Mais monstre maintenant des ailes, pieds, & teste,
Comme animal formé, dressant son vol en haut.
Changer toi, ô Chrëstien, de tout en tout il faut.

ECCE !